

Πόρισμα

Θέσεις του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
Μέλους της Εξεταστικής Επιτροπής Νικόλαου
Καραθανασόπουλου

10 Οκτ 2022

Η Εξεταστική Επιτροπή για τις παρακολουθήσεις – υποκλοπές επιβεβαίωσε με τον πιο αποκαλυπτικό τρόπο τις θέσεις και εκτιμήσεις του ΚΚΕ, για το ρόλο και την αποτελεσματικότητα αυτών των επιτροπών, που έχει πια αποδειχθεί ότι δεν οδηγούν στην αποκάλυψη της αλήθειας και των πραγματικών υπευθύνων πίσω από τα κάθε είδους «σκάνδαλα».

Ο ίδιος ο τρόπος λειτουργίας της εξεταστικής επιτροπής, με πρώτιστη ευθύνη της κυβερνητικής πλειοψηφίας, υπονόμωσε εξ αρχής την ουσιαστική έρευνα για την απόδοση όλων των πολιτικών και άλλων ευθυνών γύρω από τις υποκλοπές, σε βάρος τόσο του προέδρου του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ και των δημοσιογράφων, όσο βέβαια και του Κόμματός μας για τις παρακολουθήσεις στο τηλεφωνικό κέντρο της έδρας της Κεντρικής Επιτροπής του από το 2016 μέχρι σήμερα.

Υπηρετήθηκε έτσι η διπλή στόχευση, αφενός της πλήρους συγκάλυψης της αλήθειας, αφετέρου η επιχείρηση αποπροσανατολισμού από τα κομβικά ζητήματα, που έπρεπε και πρέπει να αναδειχθούν στον λαό, γύρω από το απόρρητο των επικοινωνιών του, την προστασία των προσωπικών δεδομένων του, τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες του.

Ειδικότερα, η μυστικότητα που επιβλήθηκε στις συνεδριάσεις της Επιτροπής αποτέλεσε εξ αρχής εμπόδιο στη διεξαγωγή της έρευνας και στην ανάδειξη της αλήθειας, θέτοντας απαγορευτικούς όρους ακόμα και για την πρόσβαση σε έγγραφα και τη μελέτη τους από τους ίδιους τους βουλευτές – μέλη της επιτροπής. Ενέτεινε τη γνωστή πρακτική των επιλεκτικών -ακόμα και διαμετρικά αντίθετων- διαρροών από τα αστικά κόμματα, δίνοντας ώθηση στην κίβδηλη αντιπαράθεση της ΝΔ με τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ και όχι στην αποκάλυψη της αλήθειας. Όπως είχαμε με σαφήνεια θέσει ως Κόμμα, οι συνεδριάσεις έπρεπε να είναι δημόσιες υπό την έννοια της δημοσιοποίησης και διαθεσιμότητας των πρακτικών για τα κόμματα και τους δημοσιογράφους, γιατί μόνο έτσι θα μπορούσε, σχετικά καλύτερα, να ερευνηθεί και αναδειχθεί ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, που αφορά όχι μόνο τις κρινόμενες περιπτώσεις υποκλοπών αλλά τελικά τα δικαιώματα και τις ελευθερίες όλου του λαού.

Το πλαίσιο μυστικότητας και απορρήτου των συνεδριάσεων ήρθε να συμπληρώσει η επιλογή της κυβερνητικής πλειοψηφίας, να κληθεί ένας εξαιρετικά μικρός και ελεγχόμενος κατάλογος μαρτύρων, που δε διευρύνθηκε ούτε στις περιπτώσεις, που, μέσα στην επιτροπή, από τις καταθέσεις των ίδιων αυτών λιγοστών μαρτύρων, γινόταν καθαρή η ανάγκη να κληθούν και άλλοι μάρτυρες. Αυτό συνέβη και στην περίπτωση της υπόθεσης των υποκλοπών σε βάρος του ΚΚΕ, για την οποία δεν κλήθηκαν μάρτυρες, ακόμα και όταν σε αυτό συνέτειναν καταθέσεις που παρέπεμπαν για παράδειγμα στους παρόχους τηλεπικοινωνιών (ΟΤΕ κ.α.), ή σε μέλη και τεχνικούς της ΑΔΑΕ.

Το γεγονός ότι, επιπλέον των παραπάνω, δόθηκε κυβερνητική και νομική κάλυψη στην επίκληση του υπηρεσιακού απορρήτου από τους μάρτυρες, ενώπιον μίας εξεταστικής

επιτροπής, που έχει βάσει νόμου όλες τις ανακριτικές αρμοδιότητες, αποτέλεσε αποκορύφωμα της κατεύθυνσης συγκάλυψης της αλήθειας. Στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση αξιοποίησε τα περιθώρια που της έδινε το υπάρχον αντιδραστικό πλαίσιο, που προστατεύει τις κρατικές αρχές και υπηρεσίες όπως την ΕΥΠ. Έτσι, την κάλυψη για την απαράδεκτη εξέλιξη της εξεταστικής επιτροπής την παρείχαν στην ουσία όλα τα αστικά κόμματα και οι κυβερνήσεις, που έχουν διαχρονικά συνδιαμορφώσει το εν λόγω πλαίσιο, για να θωρακίσουν το αστικό κράτος και όλες του τις λειτουργίες. Στη βάση και των παραπάνω μεθοδεύσεων, αποτέλεσμα της εξεταστικής επιτροπής ήταν η πλήρης συγκάλυψη της αλήθειας και των πολιτικών και άλλων ευθυνών για τις υποκλοπές, σε όλες τις υποθέσεις.

Ειδικά στην υπόθεση των υποκλοπών σε βάρος του ΚΚΕ, η συγκάλυψη δρομολογήθηκε με τον πιο κραυγαλέο τρόπο, με κανονικό εξοβελισμό της υπόθεσης από τη συζήτηση και την όποια έρευνα. Η υπόθεση του ΚΚΕ στην ουσία εξαιρέθηκε από τη διερεύνηση, παρότι αποτελούσε αντικείμενο της εξεταστικής επιτροπής σύμφωνα με τη σχετική απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής. Η ευθύνη για αυτό βαραίνει όχι μόνο τη ΝΔ αλλά εξίσου και τον ΣΥΡΙΖΑ και είχε διαφανεί ήδη από τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής για τη σύσταση της εξεταστικής επιτροπής, όπου, τόσο η ΝΔ όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκαναν το παραμικρό σχόλιο για την υπόθεση των υποκλοπών σε βάρος του ΚΚΕ. Ευθύνες υπάρχουν όμως και στο ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ το οποίο, παρότι περιέλαβε την υπόθεση των υποκλοπών σε βάρος του ΚΚΕ στην πρόταση του για τη σύσταση της εξεταστικής επιτροπής, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας της ανέχτηκε τη μεθόδευση της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ.

Το ΚΚΕ έχει συγκεκριμένα στοιχεία για τις ευθύνες όλων των συναρμόδιων αρχών, που έχουν άμεση εμπλοκή και ευθύνη στην έρευνα των παρακολουθήσεων σε βάρος του, τόσο επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ όσο και επί κυβέρνησης ΝΔ. Πρόκειται για αδικαιολόγητες καθυστερήσεις, παραλείψεις, λάθη και τεράστια ερωτηματικά για τη δράση της ΑΔΑΕ, των εισαγγελικών αρχών και της κρατικής ασφάλειας, αλλά και των εταιρειών – παρόχων τηλεπικοινωνιών (ΟΤΕ, VODAFONE, WIND κ.α.). Εξάλλου, στην περίπτωση των υποκλοπών στο ΚΚΕ, υφίσταται εμπλοκή και ευθύνη παρόχων και αρχών από πλήθος χωρών του εξωτερικού, 14 ευρωπαϊκές και τις ΗΠΑ, που επίσης αποκλείστηκαν από κάθε έρευνα. Ακούστηκε και στην εξεταστική επιτροπή, ότι το θέμα των υποκλοπών στο ΚΚΕ «είναι κάτι πολύ μεγάλο» που εκφεύγει των ελληνικών συνόρων.

Σε αυτή τη βάση το ΚΚΕ κατέθεσε τεκμηριωμένη πρόταση για να κληθούν συγκεκριμένοι μάρτυρες, ουσιώδεις και σημαντικοί για τη διερεύνηση της υπόθεσης, οι οποίοι, όχι απλώς μπορούσαν, αλλά όφειλαν να απαντήσουν στα ερωτήματα γύρω από την παρακολούθηση του ΚΚΕ, όπως μέλη και τεχνικοί της ΑΔΑΕ που συμμετείχαν στους σχετικούς ελέγχους, αρμόδιοι από την κρατική ασφάλεια, εισαγγελείς που χειρίζονταν τις υποθέσεις, υπεύθυνοι από τους τηλεπικοινωνιακούς παρόχους. Μέρος από αυτά τα ερωτήματα και στοιχεία καταθέσαμε στην εξεταστική επιτροπή αλλά και στον Πρόεδρο της Βουλής και δημόσια. Πρόκειται για σοβαρά ερωτήματα, όπως:

1. Γιατί οι αρχές δεν πραγματοποίησαν έρευνα γύρω από όλους τους τηλεφωνικούς αριθμούς και τις κλήσεις των τρίτων μερών, που εμπλέκονταν στις «συνακροάσεις» με το ΚΚΕ;

Στις «συνακροάσεις» του 2016 εμπλέκονταν τα τηλεφωνικά κέντρα των πολιτικών κομμάτων ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και ΠΟΤΑΜΙ. Μάλιστα, το τελευταίο κόμμα ανέφερε, ότι στο

τηλεφωνικό κέντρο του σημειώνονται μικροφωνισμοί και ήχοι ηλεκτρονικών συσκευών. Πώς δικαιολογείται οι αρχές να μην έκαναν καμία διερεύνηση σχετικά; Δικαιολογείται η ΑΔΑΕ να εξαιρεί από τον έλεγχο τους τρίτους εμπλεκόμενους, με το σκεπτικό ότι οι συνακροάσεις «δεν επιβεβαιώθηκαν» από αυτούς ή ότι «δεν ήταν σε γνώση της οι αριθμοί τους»; Στις δε «συνακροάσεις» του 2017 η ΑΔΑΕ εξαιρέσε από το πεδίο των ερευνών της αριθμούς τρίτων εμπλεκόμενων, επειδή δεν είχε τη «συναίνεση» αυτών. Ωστόσο, τη συναίνεση των τρίτων αυτών μερών η ΑΔΑΕ τη ζήτησε ΑΦΟΥ είχε πραγματοποιήσει τον επιτόπιο έλεγχο στον ΟΤΕ, αυτοπεριορίζοντας έτσι τα στοιχεία που έλαβε από τον πάροχο.

2. Γιατί στις «συνακροάσεις» του 2016, που σημειώθηκαν τις ημέρες 27 έως 30 Νοεμβρίου, στην ουσία δεν ερευνήθηκε καθόλου η πρώτη μέρα «συνακροάσεων», η 27η Νοεμβρίου, ούτε από την ΑΔΑΕ ούτε από την κρατική ασφάλεια, η οποία εξαιρέσε τελείως αυτή τη μέρα και από τις εκθέσεις της; Γιατί η ΑΔΑΕ επικέντρωσε την έρευνά της και τις βασικές εκτιμήσεις της σχεδόν αποκλειστικά στις κλήσεις που πραγματοποιήθηκαν στις 30-11-2016, δηλαδή μόνο σε μία από τις τέσσερις μέρες;

3. Πώς δικαιολογούν οι αρχές, ότι δεν ταυτίζονται καν τα χρονικά διαστήματα των «συνακροάσεων» που ερευνούν; Για παράδειγμα, στο κρούσμα του 2016 σε πολλές περιπτώσεις η ΑΔΑΕ αποκλίνει αδικαιολόγητα από τις ώρες που κατήγγειλε το ΚΚΕ. Στη συνέχεια η κρατική ασφάλεια ερευνά με τη σειρά της διαφορετικές ώρες από αυτές που ανέλυσε η ΑΔΑΕ! Παρόλα αυτά, η κρατική ασφάλεια αξιοποιεί τα πορίσματα της ΑΔΑΕ για να «κλείσει» την υπόθεση. Πώς γίνεται η κρατική ασφάλεια να στηρίζεται στα πορίσματα της ΑΔΑΕ, ενώ αφορούν διαφορετικά χρονικά διαστήματα από αυτά που ερεύνησε η ίδια με άρση του απορρήτου των επικοινωνιών;

4. Πώς εξηγούνται οι παροιμιώδεις καθυστερήσεις στην έρευνα του μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που έλαβε η ΑΔΑΕ, με αποστολέα τον αυτοαποκαλούμενο «αυτουργό» (hliasden@sigaint) ;

Η ΑΔΑΕ ενώ έλαβε το μήνυμα στις 2-12-2016, υπέβαλε αίτημα άρσης απορρήτου σχετικά με αυτό στις 27-3-2017, δηλαδή σχεδόν 4 μήνες αργότερα.

Ακόμα και την απλή ενημέρωση με κοινοποίηση προς την Εισαγγελία και την κρατική ασφάλεια για το μήνυμα αυτό, η ΑΔΑΕ την έκανε στις 2-2-2017, δηλαδή 2 μήνες μετά τη λήψη του. Στη συνέχεια η κρατική ασφάλεια απευθύνθηκε στη Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος (ΔΗΕ) για το συγκεκριμένο μήνυμα και αποστολέα, στις 29-6-2017, δηλαδή σχεδόν 5 μήνες μετά την ενημέρωσή της. Επιπλέον, η κρατική ασφάλεια, ενώ έλαβε από τη ΔΗΕ, στις 13-7-2017, στοιχεία για το εν λόγω μήνυμα, που παρέπεμπαν στις ΗΠΑ, εμφάνισε αυτά τα στοιχεία για πρώτη φορά στην έκθεσή της στις 13-10-2018, ενημερώνοντας στην ουσία την Εισαγγελία πάνω από 1 χρόνο μετά.

5. Πώς τελικά η ΑΔΑΕ ολοκλήρωσε τις έρευνές της καταλήγοντας σε συμπεράσματα (και για το 2016 και για το 2017) χωρίς να έχει λάβει τα αποτελέσματα της άρσης του απορρήτου (ούτε για το πρώτο κρούσμα του 2016); Είναι καταληκτικά συμπεράσματα, με βάση τα οποία μπορεί να κλείσει καταρχήν η έρευνα, διαπιστώσεις όπως «αυτό που έγινε είναι ενδεχομένως συνδιάσκεψη» ή ότι «ενισχύεται η ένδειξη ότι έχει χρησιμοποιηθεί η τεχνική της παραποίησης προέλευσης τηλεφωνημάτων»; Πώς οδηγείται στα συμπεράσματα αυτά η ΑΔΑΕ; Αλλά και από αυτά τα «συμπεράσματα», πώς καταλήγει να πιθανολογεί ότι δεν υπάρχει μάλλον παραβίαση απορρήτου των επικοινωνιών, ενώ είναι γνωστό, ότι ακόμα και η χρησιμοποίηση της εν λόγω τεχνικής (παραποίησης προέλευσης) δεν αναιρεί την πιθανότητα παραβίασης του απορρήτου

των επικοινωνιών;;

6. Γιατί ειδικά για το δεύτερο «κρούσμα» που σημειώνεται στις 4-1-2017 η ΑΔΑΕ πλέον δεν προβαίνει ούτε σε στοιχειώδη ανάλυση των πληροφοριών που εκθέτει γύρω από τον έλεγχο; Γιατί δεν γίνεται αναφορά για παράδειγμα: α) αν και τι έλεγχος πραγματοποιήθηκε στους κόμβους εισόδου των κλήσεων από το εξωτερικό, όπως βέβαια στην ΟΤΕGLOBE, παραλειπομένης κάθε αναφοράς σε παρόχους που εμπλέκονται στις διεθνείς διασυνδέσεις ή β) στο είδος των συστημάτων των παρόχων, από το οποίο άντλησε στοιχεία η ΑΔΑΕ, όπως και ειδικά αν ελέγχθηκαν πχ τα συστήματα νόμιμης συνακρόασης (LI).

7. Πώς αξιολόγησε η ΑΔΑΕ απαντήσεις και στοιχεία που έλαβε από τους παρόχους, όταν αυτά ήταν εμφανώς προβληματικά ή ακόμα και ενάντια στις νόμιμες υποχρεώσεις τους; Για παράδειγμα: Πώς εξηγείται, για το κρούσμα του 2016, ότι δεν βρέθηκαν καταγραφές σηματοδοσίας SS7 από τον ΟΤΕ; Πώς εξηγείται πάροχος το 2017 να απαντά, πως τα στοιχεία που του ζητά η ΑΔΑΕ «δεν είναι πια διαθέσιμα», ενώ έχουν περάσει μόνο δύο μήνες από τις επίμαχες κλήσεις και είναι ήδη σε εξέλιξη οι έρευνες για αδίκημα; Ή, είναι δυνατόν όταν έχει βρεθεί το αρχείο καταγραφής μίας κλήσης να λέγεται πως δεν είναι γνωστό αν αυτή έγινε με απόκρυψη ή όχι, όπως συνέβη για το κρούσμα του 2019;

8. Πώς εξηγείται η μεγάλη καθυστέρηση της κρατικής ασφάλειας να ζητήσει την άρση του απορρήτου για τις κλήσεις στο τηλεφωνικό κέντρο του ΚΚΕ το 2016; Πώς δικαιολογείται να επιχειρεί να «κλείσει» την έρευνα για το πρώτο κρούσμα μόλις στις 8-2-2017, χωρίς καν να της έχουν απαντήσει με στοιχεία – αποτελέσματα της άρσης του απορρήτου όλοι οι πάροχοι; Συγκεκριμένα, η ασφάλεια επιχείρησε να υποβάλλει αναφορά στον Εισαγγελέα χωρίς τα στοιχεία από τις εταιρείες CYTA, COSMOLINE και FORTHNET. Επίσης, χωρίς να έχει συμπεριλάβει με κανένα τρόπο στην έρευνα το νέο στοιχείο, πως η ΑΔΑΕ έλαβε μήνυμα από τον αυτοαποκαλούμενο «αυτουργό» (το οποίο της απεστάλη στις 2-2-2017 με ημερομηνία εισόδου στην ασφάλεια την 3-2-2017).

9. Πώς δικαιολογείται η κρατική ασφάλεια να αρνείται να χορηγήσει τα αποτελέσματα της άρσης του απορρήτου στην ΑΔΑΕ, μάλιστα επικαλούμενη τη «μυστικότητα της ποινικής διαδικασίας», την ώρα που η ΑΔΑΕ έχει ανακριτικές εξουσίες και διεξήγαγε αρμοδίως αντίστοιχα έρευνα για το ίδιο ποινικό αδίκημα; Πώς εξηγείται παρόλα αυτά, να στηρίζει (η Ασφάλεια) όλες ανεξαιρέτως τις εκθέσεις της στα αποτελέσματα των ερευνών της ΑΔΑΕ, ενώ δεν της έχει χορηγήσει τα αποτελέσματα της άρσης του απορρήτου;

10. Γιατί η κρατική ασφάλεια, επιπλέον των ανωτέρω, σε όλες ανεξαιρέτως τις εκθέσεις της για τα κρούσματα 2016 και 2017:

α) επικαλείται μόνο τα στοιχεία από έναν πάροχο, τον ΟΤΕ; Πώς επεξεργάστηκε συνδυασμένα όλα τα στοιχεία, αλλά και αυτά της ΑΔΑΕ, την οποία επικαλείται;

β) εστιάζει και αναλύει μόνο όσες κλήσεις φαίνεται να επαναλαμβάνονται πάνω από μία φορά; Ερεύνησε όλες τις κλήσεις τελικά;

γ) καταλήγει ότι «ύποπτες» είναι οι κλήσεις από διεθνείς διασυνδέσεις και όχι οι εγχώριες; Ποια έρευνα οδήγησε σε αυτό το συμπέρασμα;

δ) συμπεραίνει ότι ο εντοπισμός των υπαιτίων είναι «ιδιαιτέρως δυσχερής έως αδύνατος»; Ποιοι έλεγχοι την οδήγησαν στο συμπέρασμα; Πραγματοποίησε έρευνα ή στηρίχθηκε μόνο στις εκθέσεις της ΑΔΑΕ; Ωστόσο, οι εκθέσεις της ΑΔΑΕ δεν έχουν τέτοιο συμπέρασμα και βέβαια έγιναν χωρίς τα αποτελέσματα της άρσης απορρήτου,

αφού δεν της τα έδωσε η ίδια η ασφάλεια..

11. Τελικά, εξετάστηκαν ποτέ συνδυασμένα τα ευρήματα των «παράλληλων» ερευνών που διεξήγαγε η ΑΔΑΕ και η κρατική ασφάλεια, ως συναρμόδιες αρχές, για το ίδιο ποινικό αδίκημα;;

12. Πώς εξηγείται στις τελικές της εκθέσεις (Οκτωβρίου 2018 και Ιανουαρίου 2019) για τα κρούσματα 2016-2017, η κρατική ασφάλεια να αναφέρει ότι η ΑΔΑΕ δεν έχει ολοκληρώσει τον έλεγχο για το 2017; Η ΑΔΑΕ είχε διαμορφώσει έκθεση από τον Αύγουστο του 2017. Η κρατική ασφάλεια αγνοούσε ή αποσιώπησε τους νεότερους ελέγχους και έκθεση της ΑΔΑΕ; Πώς δικαιολογείται η κρατική ασφάλεια να επικαλείται εκτιμήσεις της ΑΔΑΕ για το κρούσμα του 2016 (πχ για τη χρήση της τεχνικής παραποίησης προέλευσης), μεταφέροντάς τες αυτούσιες στο κρούσμα του 2017, ενώ για αυτό το κρούσμα δεν υπάρχουν τέτοιες αναφορές από την ΑΔΑΕ;

13. Πώς στοιχειοθετήθηκε η αρχική πρόταση της Εισαγγελίας Πρωτοδικών να τεθεί η υπόθεση στο αρχείο; Πώς, επί παραδείγματι, η εισαγγελέας που πρότεινε την αρχειοθέτηση, αξιολόγησε και τελικά παρέκαμψε στοιχεία, όπως την παρατήρηση της ΑΔΑΕ, στην από 4-1-2017 έκθεσή της, πως συγκεκριμένες κλήσεις «θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο περαιτέρω έρευνας από τις δικαστικές αρχές»;

14. Γιατί η Εισαγγελία Πρωτοδικών κίνησε τη διαδικασία δικαστικής συνδρομής και Ευρωπαϊκών Εντολών Έρευνας (ΕΕΕ) στις αρχές του 2019, δηλαδή 3 χρόνια μετά τα κρούσματα, μετά και την παρέμβαση του ΚΚΕ για να μην αρχειοθετηθεί η υπόθεση;

15. Γιατί δεν ανταποκρίθηκε ούτε η Εισαγγελία στα αιτήματα της ΑΔΑΕ για να λάβει τα αποτελέσματα της άρσης του απορρήτου, παρά μόνο, και πάλι, πολύ αργότερα, μετά την αποτροπή της αρχειοθέτησης της υπόθεσης;

16. Γιατί, όταν απορρίφθηκε η αρχειοθέτηση και η δικογραφία εστάλη πίσω στην Εισαγγελία Πρωτοδικών για να συνεχιστεί η έρευνα, η Εισαγγελία Πρωτοδικών δεν παρήγγειλε προς την κρατική ασφάλεια αυτό ακριβώς που όριζε η Εισαγγελία Εφετών;

17. Τελικά, τα ερωτήματα δικαστικής συνδρομής ή ΕΕΕ που απέστειλε η Εισαγγελία, κάλυπταν σε περιεχόμενο τις αναγκαίες έρευνες για τις «συνακροάσεις» στο ΚΚΕ; Έστειλε ποτέ η Εισαγγελία το αίτημα δικαστικής συνδρομής προς τις ΗΠΑ;; Ποια η πορεία του;;

18. Ποια ήταν η στάση των ελληνικών αρχών στις απαντήσεις που έλαβαν από τις αρμόδιες αρχές του εξωτερικού; Κινήθηκαν στην κατεύθυνση συνέχισης της έρευνας; Πώς ανταποκρίθηκαν ειδικά σε περιπτώσεις αιτημάτων και διευκρινίσεων που ζητούσαν οι αρμόδιες αρχές του εξωτερικού; Φαίνεται πως οι ελληνικές αρχές δεν απάντησαν ποτέ σε οποιοδήποτε ερώτημα που τους έθεσαν οι χώρες: Ηνωμένο Βασίλειο, Μάλτα, Ολλανδία και Ιρλανδία, με αποτέλεσμα να μη συνεχιστεί η έρευνα. Ωστόσο, κανένας από τους μάρτυρες που πρότεινε το ΚΚΕ δεν εντάχθηκε στη λίστα που τελικώς κλητεύθηκε από την επιτροπή, παρότι το Κόμμα μας έθεσε επανειλημμένα και με κάθε δυνατό τρόπο το σχετικό αίτημα. Τα δε ερωτήματα και ζητήματα που ως Κόμμα αναδείξαμε, δεν αξιολογήθηκαν καν από την επιτροπή.

Συνολικά, η υπόθεση του ΚΚΕ δεν απασχόλησε με κανέναν τρόπο την επιτροπή, τις ερωτήσεις και το συνολικό «έργο» των βουλευτών – μελών της, πέραν φυσικά των βουλευτών του ΚΚΕ. Σαφώς, στη βάση και της ιδιότυπης «ασυλίας» που παρείχε η ευρεία δυνατότητα επίκλησης του απορρήτου από τους μάρτυρες, ακόμα και όσοι εξετάστηκαν δεν έδωσαν ουσιαστικές απαντήσεις για τις υποκλοπές στο ΚΚΕ, ενώ δεν υπήρχε δυνατότητα ελέγχου των λεγομένων μέσα και από την πρόσβαση σε

διαβαθμισμένα και άλλα έγγραφα, κυρίως γιατί δεν δινόταν καν τέτοια πρόσβαση ή ήταν τελείως τυπική, με σκόπιμα «απαγορευτικούς» όρους για τη μελέτη τους. Το ίδιο ισχύει και για τα έγγραφα που ζήτησε το Κόμμα μας να προσκομιστούν σχετικά με την υπόθεσή του και βρίσκονταν στα χέρια της ΑΔΑΕ και της Εισαγγελίας.

Ειδικά για την ΑΔΑΕ, ενώ έφερε και φέρει ευθύνη για την υπόθεση σε βάρος του ΚΚΕ, μέσα και από την κατάθεση του νυν Προέδρου της στην εξεταστική, αποτυπώθηκε ο ρόλος της στη συγκάλυψη. Πέρα από την επίκληση άγνοιας σε διάφορα ζητήματα, πέρα ακόμα και από την απαράδεκτη απόδοση ευθυνών στο ίδιο το Κόμμα μας, εκστομίζοντας πως το ΚΚΕ δεν ήθελε να προχωρήσει η έρευνα για τις υποκλοπές σε βάρος του (!), η κατάθεση του Προέδρου της ΑΔΑΕ ήρθε σε αντίφαση με λεγόμενα του ίδιου, σε αμέσως προηγούμενο χρονικό διάστημα και ενώπιον της Επιτροπής Θεσμών & Διαφάνειας της Βουλής, οπότε είχε μιλήσει για «λάθη και αδεξιότητες» της ΑΔΑΕ, ενώ στην εξεταστική επιτροπή ισχυρίστηκε εκ νέου, πως η ΑΔΑΕ εξάντλησε τις αρμοδιότητες και δυνατότητές της στη σχετική έρευνα.

Το πλέον κρίσιμο, που έγινε προσπάθεια από όλα τα άλλα κόμματα να συγκαλυφθεί, είναι το επικίνδυνο πλαίσιο, που θωρακίζει τη δικτατορία του κεφαλαίου ενάντια στον εργαζόμενο λαό και το κίνημά του, νομιμοποιώντας τη μαζική και προληπτική παρακολούθηση από το κράτος, σε συνεργασία με τους μονοπωλιακούς ομίλους που ελέγχουν τις επικοινωνίες και βέβαια σε συνεργασία με τους ιμπεριαλιστές «συμμάχους» του, ΗΠΑ- ΝΑΤΟ και ΕΕ.

Δεν πρόκειται μόνο για τη νομοθεσία και την πρακτική γύρω από την άρση του απορρήτου των επικοινωνιών. Αυτά εντάσσονται και λειτουργούν σε ένα ευρύτερο πλέγμα αντιδραστικών μέτρων, που, με βάση τις κατευθύνσεις της ΕΕ και την κάλυψη του Συντάγματος, αξιοποιώντας και τις νέες τεχνολογίες, οδηγούν σε ένταση της παρακολούθησης της ζωής και της δράσης του λαού, για την καταστολή αλλά και τη χειραγώγηση του. Πρόκειται για την προσπάθεια να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα του αστικού κράτους, πρωτίστως ενάντια στον «εχθρό λαό», στο φόντο του οξυνόμενου διεθνούς ανταγωνισμού, σε συνθήκες οικονομικής κρίσης, ιμπεριαλιστικού πολέμου και επικίνδυνων σχεδιασμών, στους οποίους η ελληνική άρχουσα τάξη εμπλέκεται ενεργά στο πλευρό των ΗΠΑ- ΝΑΤΟ και ΕΕ.

Σε αυτή την αντιδραστική κατεύθυνση λειτουργεί το αστικό νομοθετικό οπλοστάσιο γύρω και από την «εθνική ασφάλεια», που αφορά στην ασφάλεια και τα γενικά συμφέροντα του κεφαλαίου και του κράτους του. Η επικέντρωση της συζήτησης στην «κατά παρέκκλιση», καταχρηστική επίκληση της «εθνικής ασφάλειας» σε υποθέσεις υποκλοπών, κρύβει ότι η ίδια η σύννομη και αυστηρή τεκμηρίωσή της μπορεί να οδηγήσει κάλλιστα στο ίδιο αποτέλεσμα, στην ευρύτατη παρακολούθηση όχι μόνο πολιτικών, δημοσιογράφων και άλλων προβεβλημένων προσώπων, αλλά και συνδικαλιστών, αγωνιστών, ειδικά όσων συγκρούονται με την πολιτική και τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Έτσι νομιμοποιείται το «ουδείς εξαιρείται», που έγινε παραδεκτό και ενώπιον της επιτροπής.

Εξάλλου, στην «εθνική ασφάλεια», ακόμα και αν οριζόταν με μεγαλύτερη σαφήνεια, όπως προτείνεται, ενέχεται η «καταπολέμηση της τρομοκρατίας», πλέον και η «αντιμετώπιση της ριζοσπαστικοποίησης», που με βάση τις κατευθύνσεις της ΕΕ νομιμοποιούν την παρακολούθηση σε μαζικό και προληπτικό επίπεδο και στοχοποιούν ειδικά το οργανωμένο εργατικό – λαϊκό κίνημα και την πρωτοπορία του, ακόμα και τις ιδέες που ενοχλούν το σύστημα. Την ίδια στιγμή, τον κλοιό της νόμιμης

παρακολούθησης μπορεί να σφίξει και η επίκληση της «διακρίβωσης σοβαρών εγκλημάτων», όσο εντείνεται η ποινικοποίηση και καταστολή σε βάρος της λαϊκής πάλης.

Όλα τα άλλα κόμματα αλλά και οι εξεταζόμενοι εκπρόσωποι κρατικών και «ανεξάρτητων» αρχών υπερασπίστηκαν τις παραπάνω αντιδραστικές κατευθύνσεις και εξελίξεις. Επιφύλαξαν ιδιαίτερη «προστασία» στις ξένες μυστικές υπηρεσίες, ιδίως των «φιλικών» στην Ελλάδα χωρών, βέβαια των ΗΠΑ, που δρουν σε αगाστή συνεργασία με τις ελληνικές αρχές. Συνέκλιναν emphaticά στην υπεράσπιση της «εθνικής ασφάλειας» του κεφαλαίου και του ρόλου της ΕΥΠ στην προάσπισή της. Παράλληλα, αποσιώπησαν τον ρόλο άλλων μηχανισμών παρακολούθησης που λειτουργούν «συμπληρωματικά» προς την ΕΥΠ σε βάρος του λαού, όπως η ΔΙΔΑΠ ή η ΔΑΕΕΒ. Ιδιαίτερη πλευρά της συσκότισης και στρέβλωσης της αλήθειας αποτέλεσε η προσπάθεια αστικών κομμάτων όπως του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ, να παρουσιάσουν τα «σκάνδαλα» των υποκλοπών ως ελληνικό φαινόμενο, ως «εξαίρεση» στην Ευρώπη, που μάλιστα «εκθέτει διεθνώς τη χώρα», την ώρα που οι παρακολουθήσεις, και με τη χρήση κατασκοπευτικού λογισμικού, απασχολούν τα τελευταία χρόνια πλήθος ευρωπαϊκά κράτη και οργανισμούς αλλά και ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο. Συνολικά αποκρύφτηκε η ουσία, ο πρωταγωνιστικός ρόλος της ΕΕ και των οργάνων της, όπως η Ευροπολ, στην ένταση της παρακολούθησης και επιτήρησης του λαού.

Στη βάση αυτή, η εξεταστική επιτροπή και το «έργο» της ήδη αξιοποιείται σε αντιδραστική κατεύθυνση. Αποτέλεσε καταλύτη αφενός σε πολιτικές διεργασίες για τη διαμόρφωση της «επόμενης μέρας» στο πολιτικό σκηνικό της χώρας, αφετέρου στην προετοιμασία και προώθηση νέων αντιδραστικών μέτρων σε βάρος του λαού και των δικαιωμάτων του.

Το σύνολο των προτάσεων που κατατέθηκαν από τα άλλα κόμματα, παρά τις επιμέρους διαφορές τους, συγκλίνουν στην εξυπηρέτηση του ίδιου σκοπού: στη θωράκιση του αστικού κράτους στις συνθήκες όξυνσης των ιμπεριαλιστικών συγκρούσεων, των μεγάλων αντιθέσεων και της σήψης του συστήματος. Οι συζητούμενες «θεσμικές αλλαγές» και «αντίβαρα στην εξουσία» υπηρετούν αυτόν τον αντιδραστικό σκοπό, την ενίσχυση του κράτους, με επίλυση επιμέρους προβλημάτων σε αρχές και πλευρές της λειτουργίας του αλλά και με απόσπαση της εμπιστοσύνης και συναίνεσης του λαού στην «κανονικότητα» της παρακολούθησης και καταστολής του.

Αυτό αφορά ειδικά την ΕΥΠ, με τα αστικά κόμματα στην εξεταστική επιτροπή να προσανατολίζουν σε μέτρα θωράκισης της δράσης της, μάλιστα με ενίσχυση της «κοινωνικής αποδοχής» της. Η «νομιμοποίηση» του αντιδραστικού ρόλου και έργου της ΕΥΠ στις λαϊκές συνειδήσεις υπηρετείται και από τις προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ για ενίσχυση της «λογοδοσίας» και «διαφάνειας» στη λειτουργία της, τον «δημοκρατικό» έλεγχο είτε από το αστικό κοινοβούλιο είτε και από την «ανεξάρτητη» αρχή.

Σε αυτή την κατεύθυνση, στην εξεταστική καθαγιάστηκε η ΑΔΑΕ, με τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ να επιμένουν στην ανάγκη ενδυνάμωσης του ρόλου της. Αντίστοιχα «αλώβητη» βγήκε η αστική δικαιοσύνη, μέσα από την επίρριψη ευθυνών σε μεμονωμένα πρόσωπα - εκπροσώπους της. Για αυτόν τον λόγο, οι ευθύνες που φέρουν αυτές οι «ανεξάρτητες» αρχές στην υπόθεση του ΚΚΕ δεν αναζητήθηκαν καν.

Ειδικά ως προς το κατασκοπευτικό λογισμικό, που απασχόλησε για τη χρήση του σε

βάρος του κ. Ανδρουλάκη και των δημοσιογράφων, μολονότι η κυβέρνηση της ΝΔ, όπως και η προηγούμενη του ΣΥΡΙΖΑ, αρνούνται πως διαπραγματεύτηκαν και προμηθεύτηκαν τέτοιου είδους μέσα παρακολούθησης, μία σειρά δεδομένα που αναδείχθηκαν και στην εξεταστική επιτροπή αμφισβητούν ευθέως αυτούς τους ισχυρισμούς. Το κύριο που πρέπει να σημειωθεί είναι, ότι αυτά τα λογισμικά κάθε άλλο παρά παράνομα θεωρούνται καταρχήν. Με βάση και το ευρωπαϊκό πλαίσιο, όπως ο Κανονισμός 821/2021, τα λογισμικά παρακολούθησης νόμιμα παράγονται, διατίθενται και γίνονται αντικείμενο εμπορίας, ανάμεσα σε κράτη, οργανισμούς και μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα. Το ζητούμενο από τις αστικές κυβερνήσεις σε όλη την ΕΕ, που ερευνά αυτή την περίοδο το θέμα, δεν είναι η κατάργηση αυτού του αντιδραστικού πλαισίου, αλλά η ενίσχυσή του από τη σκοπιά των ευρωενωσιακών συμφερόντων, για τη χρήση κατασκοπευτικού λογισμικού από τα κράτη μέλη και τα όργανα της ΕΕ, με όρους προστασίας τους από την «αντίθετη» χρήση του, δηλαδή από ανταγωνιστικά στην ΕΕ κράτη, οικονομικά, πολιτικά και γεωστρατηγικά συμφέροντα.

Στο ίδιο φόντο, η συζήτηση για πρόσθετες εγγυήσεις και δικλείδες προστασίας των βουλευτών και άλλων πολιτικών προσώπων, αφορά στην ευνοϊκότερη αντιμετώπιση, τουλάχιστον σε τυπικό - θεσμικό επίπεδο, του πολιτικού προσωπικού της άρχουσας τάξης, ενώ για τους λαούς θα διευρύνεται το μαζικό και προληπτικό φακέλωμα. Καμία αστική εγγύηση και δικλείδα δεν μπορεί να προστατεύσει την πολιτική δράση που υπηρετεί τα λαϊκά συμφέροντα, όπως αποδεικνύει περίτρανα η υπόθεση σε βάρος του ΚΚΕ και το μεθοδευμένο, κραυγαλέο «θάψιμο» της αλήθειας για αυτήν και από την εξεταστική επιτροπή.

Το ΚΚΕ θα συνεχίσει να αποκαλύπτει όλα τα στοιχεία γύρω και από την υπόθεση των υποκλοπών, δημόσια και πλατιά στον λαό και τη νεολαία, για να βγάλει ο λαός τα αναγκαία συμπεράσματα, να αντιμετωπίσει με τη δράση του όλα τα αντιδραστικά μέτρα που εξυφαίνονται σε βάρος του από το σύνολο των αρχών και μηχανισμών του κράτους, από όλες τις κυβερνήσεις.

Η ρίζα του προβλήματος, και στην περίπτωση των παρακολουθήσεων, βρίσκεται βαθιά στο ίδιο το σύστημα. Είναι η εξουσία του κεφαλαίου και το κράτος της, που αξιοποιεί την παρακολούθηση, για να επιβάλλει τη βαρβαρότητα της φτώχειας, της εκμετάλλευσης, του πολέμου. Αυτή η βαρβαρότητα, που υπηρετούν τα αστικά κόμματα και οι κυβερνήσεις, είναι που πρέπει να καταργηθεί, να ανατραπεί από την οργανωμένη λαϊκή πάλη, για να βγει στο προσκήνιο η αλήθεια αλλά και οι ανάγκες και τα δικαιώματα του λαού.
